

บทที่ 1

บทนำ

การป้องกันพื้นผิวทองแดงของแผ่นวงจรพิมพ์ ที่ใช้ในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ให้ปราศจากการผุกร่อน หรือสิ่งเจือปนต่างๆ นั้น เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ในการประกอบแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ วิธีที่ใช้ในการป้องกันเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ

- ก. การเคลือบด้วยดีบุก-ตะกั่ว (Tining)
- ข. การชุบดีบุก-ตะกั่วด้วยไฟฟ้า (Electro Deposited Tin-Lead)
- ค. การหลอมละลายโลหะที่ถูกชุบ เพื่อให้หลอมเส้นลายวงจร (Flow Melting)
- ง. การหลอมละลายโลหะผสมที่ถูกชุบ ด้วยของเหลวร้อนและมีการเป่าโลหะส่วนที่เกินออก ด้วยการผ่านหัวสเปรย์แบบเจ็ตของของเหลวร้อน (Hydro-Squeegee)
- จ. การหลอมละลายโลหะที่ถูกชุบ ด้วยน้ำมันร้อนและมีการเป่าโลหะผสมส่วนที่เกินออก ด้วยการผ่านมีดลมร้อน (Hot Oil Fusing)
- ฉ. การหลอมละลายโลหะที่ถูกชุบ ด้วยความร้อนจากแสงอินฟราเรด (Infra-Red Fusing)

ช. การชุบเคลือบโลหะผสมโซลเดอร์ ด้วยการเป่าให้เรียบด้วยลมร้อน (Hot Air Leveling)

- การเป่าให้เรียบด้วยลมร้อนในแนวระนาบ (Horizontal Hot Air Leveling)
- การเป่าให้เรียบด้วยลมร้อนในแนวตั้ง (Vertical Hot Air Leveling)

กระบวนการชุบเคลือบโลหะผสมโซลเดอร์ ด้วยการใช้ลมร้อนเป่าให้เรียบ ลงบนของแผ่นวงจรพิมพ์ เป็นกระบวนการหนึ่งของเทคนิคในการป้องกันพื้นผิวทองแดง และการรักษาการเชื่อมต่อดัวยโลหะผสมโซลเดอร์ ระหว่างกระบวนการผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ กับการประกอบอุปกรณ์ลงบนแผ่นวงจรพิมพ์ โดยการใช้ชั้นบางๆ ของโลหะผสมโซลเดอร์ ระหว่างดีบุกและตะกั่ว ที่จุดยูเทคติก (Eutectic point) ไปคลุมอยู่บนพื้นผิวของทองแดง ของแผ่นวงจรพิมพ์ และใช้ลมร้อนเป่าโลหะผสมโซลเดอร์ ที่เคลือบบนพื้นผิวของทองแดง ในขณะที่ยังไม่แข็งตัวให้เรียบ ซึ่งชั้นบางๆ ของโลหะผสมโซลเดอร์จะทำหน้าที่ 2 อย่าง คือ

ก. ทำหน้าที่ป้องกันพื้นผิวทองแดงส่วนที่จะใช้ในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ ไม่ให้เกิดการผุกร่อนหรือเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน (Oxidation Reaction)

ข. ทำหน้าที่เป็นโลหะหลักในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ลงบนแผ่นวงจรพิมพ์

แต่เนื่องจากกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสมโซลเดอร์ ด้วยการใช้ลมร้อนเป่าให้เรียบลงบนแผ่นวงจรพิมพ์ จะต้องทำที่อุณหภูมิสูงกว่า อุณหภูมิยูเทคติก (Eutectic Temperature) ซึ่งปกติจะทำการชุบเคลือบ ในช่วงอุณหภูมิประมาณ 220 - 250 °ซ (428 - 491° ฟ) ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่สูงมาก จึงทำให้เกิดปรากฏการณ์การช็อคทางความร้อน (Thermal Shock) ซึ่งมีผลทำให้เกิด

ข้อบกพร่องหรือเกิดของเสียได้ง่าย โดยปกติ % ของเสียจากกระบวนการผลิตนี้จะมีจำนวนที่สูงมาก ลักษณะของของเสียที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งแยกออกเป็น 21 ชนิดของของเสีย ตัวอย่างเช่น โลหะผสม โซลเดอร์ปิดหรืออุดตันอยู่ในรู (Blocked Hole), ขนาดของรูเล็กกว่าขนาดที่ต้องการ หลังการชุบเคลือบ (Hole Undersize), ความหนาของชั้นโลหะผสม โซลเดอร์บางเกินมาตรฐาน หรือความต้องการ (Thin Solder Thickness) เป็นต้น ซึ่งแต่ละกรณีของของเสีย (Defect) ที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากสาเหตุต่างๆ กันออกไป ทำให้การแก้ไขต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสม โซลเดอร์เท่านั้น จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว และตรงกับสาเหตุของของเสียนั้นๆ

1.1 วัตถุประสงค์

จากมูลเหตุข้างต้น ผู้เขียนจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนา ระบบผู้เชี่ยวชาญค้นหาสาเหตุ เพื่อการแก้ไขปัญหา ของกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสม โซลเดอร์ ด้วยการใช้สมร็อนเป่าให้เรียบ ในแนวคิด ลงบนแผ่นวงจรพิมพ์ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน สามารถที่จะค้นหาสาเหตุและทำการแก้ไขปัญหาของเสีย (Defect) ที่เกิดขึ้นได้ด้วยตัวผู้ปฏิบัติงานเอง และทันต่อเวลา โดยไม่ต้องรอวิศวกรกระบวนการมาแก้ไข ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณของของเสียที่เกิดขึ้นลดลง และเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานได้อีกทางหนึ่งด้วย

1.2 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้ คือ

- ก. ทำการรวบรวมความรู้ของกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสมโซลโคเดอร์ ด้วยการใช้ลมร้อนเป่าให้เรียบในแนวตั้ง ลงบนแผ่นวงจรมพิมพ์
- ข. ระบบผู้เชี่ยวชาญ ที่พัฒนาขึ้นจะเป็นต้นแบบ (Prototype) ของความสามารถในการแก้ไขปัญญา ของกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสมโซลโคเดอร์ ด้วยการใช้ลมร้อนเป่าให้เรียบในแนวตั้ง ลงบนแผ่นวงจรมพิมพ์ ซึ่งคาดหวังว่า จะสามารถช่วยแก้ไขปัญญา ได้สำเร็จประมาณ 50% ของระบบผู้เชี่ยวชาญที่สมบูรณ์ ส่วนระบบผู้เชี่ยวชาญที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้เวลาในการพัฒนาแก้ไขในลักษณะของกระบวนการพัฒนาการ (Evolutionary Process) ซึ่งจะเป็นการทดลองใช้ และการแก้ไขความรู้เก่าและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ลงไปในระบบผู้เชี่ยวชาญให้ถูกต้อง ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะต้องใช้เวลาและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ก. ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญญาที่เกิดขึ้น จากกระบวนการชุบเคลือบโลหะผสมโซลโคเดอร์ ด้วยการใช้ลมร้อนเป่าให้เรียบในแนวตั้ง ลงบนแผ่นวงจรมพิมพ์ ให้กับผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต
- ข. ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาความรู้ความชำนาญให้กับผู้ปฏิบัติงาน ให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงกระบวนการผลิต และแนวทางในการแก้ไขปัญญา

ค. ช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์

ง. ช่วยลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นให้มีปริมาณน้อยลง

จ. เป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และเทคโนโลยีใหม่ๆ จากผู้ปฏิบัติ

งานกับระบบผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้และขีดความสามารถ ของระบบผู้เชี่ยวชาญ ให้ครอบคลุมกว้างออกไป

ฉ. เก็บรวบรวมความรู้ของผู้เชี่ยวชาญต่างๆ เอาไว้ เพื่อที่ผู้เชี่ยวชาญจะได้มีเวลาเพิ่มขึ้น สำหรับปัญหาที่มีความยุ่งยากมากขึ้นไป หรือปัญหาที่มีความสำคัญอื่นๆ ต่อไป

ช. ใช้เป็นพื้นฐานในการฝึกอบรมและพัฒนากระบวนการผลิตนี้ ให้กับบริษัท ได้อย่าง ต่อเนื่อง

ซ. ทำให้บริษัทได้รับผลประโยชน์ จากการนำเอาระบบผู้เชี่ยวชาญนี้ไปประยุกต์ใช้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญคอยควบคุมดูแลอยู่ตลอดเวลา

1.4 โครงสร้างของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นบท โดยในบทที่ 1 ได้กล่าวถึงมูลเหตุจูงใจ ในการรวบรวมความรู้ ของกระบวนการชุบเคลือบ โลหะผสม โพลีเมอร์ ด้วยการ ใช้ลมร้อนเป่า ให้เรียบในแนวตั้ง ลงบนแผ่นวงจรมินิพี พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ และรวมไปถึง ประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการนำเอาระบบผู้เชี่ยวชาญที่สร้างขึ้นไปใช้งาน ในบทที่ 2 จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีผู้ศึกษามาในอดีต ในบทที่ 3 จะเป็นเนื้อหา

ทางทฤษฎี ของโลหะผสมโซลเคอร์ และกระบวนการผลิตโดยย่อ ในบทที่ 4 จะเป็นเนื้อหาทางทฤษฎีของระบบฐานความรู้และระบบผู้เชี่ยวชาญ ประโยชน์ในการนำระบบผู้เชี่ยวชาญไปใช้งาน รวมถึงเทคนิคที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ในบทที่ 5 จะเป็นรายละเอียดของระบบผู้เชี่ยวชาญ ในเชิงของการใช้งานจริงของระบบผู้เชี่ยวชาญที่สร้างขึ้น รวมไปถึงตัวอย่างการใช้งานของระบบผู้เชี่ยวชาญเทียบกับสาเหตุที่เกิดขึ้นจริงในกระบวนการผลิต ในบทที่ 6 จะเป็นบทสรุปและวิจารณ์ของระบบผู้เชี่ยวชาญที่สร้างขึ้น โดยจะกล่าวถึงขอบเขตของการใช้งานของระบบผู้เชี่ยวชาญ ข้อจำกัดของระบบผู้เชี่ยวชาญ และความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ทำการวิจัย